RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 113.422 van 9 december 2002
in de zaak A. 94.066/IX-2480.

In zake : de NV SATC,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. VAN HEUVEN,
kantoor houdende te KORTRIJK,
President Kennedypark 8 b

tegen :

het Vlaams Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat W. SLOSSE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Amerikalei 73.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV SATC op 28 juli 2000 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 25 mei 2000 van de Vlaamse minister van Economie “betreffende de subsidieaanvraag in het kader van de wet van 4 augustus 1978";

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eertse auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 10 september 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 3 september 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 december 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. RONSE die, loco advocaat D. VAN HEUVEN verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eertse auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. De verzoekende partij is een vennootschap gespecialiseerd in de fabricage van frictiematerialen (asbestvrije remmen) en de commercialisering van technologieën.

Op 29 juni 1995 dient het Beroepskrediet namens de verzoekende partij bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een aanvraag in voor het verkrijgen van een rentetoelage, een kapitaalpremie en vrijstelling van onroerende voorheffing op grond van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering.

In de aanvraag wordt een investeringsprogramma vermeld ten belope van 38 miljoen BEF (14 750 000 BEF voor oprichting van gebouwen; 10 250 000 BEF voor aankoop van nieuw materieel en van 13 miljoen immateriële investeringen). Er wordt een bijkomende tewerkstelling van 4 werknemers opgegeven en er wordt ook aanspraak gemaakt op een verhoging van de basissteun op grond van de bijzondere criteria 10.1.2. - "Realisatie van technologisch hoogstaande producten en/of procedes en/of nieuwe productieprocedes" en 10.3. - "Ecologie".

1.2. Op 29 september 1997 deelt de Vlaamse minister van Economie aan het Beroepskrediet mee dat aan de verzoekende partij een rentetoelage van 471 000 BEF en een kapitaalpremie van 300 000 BEF kan worden toegekend. Er wordt geen bijkomende steun voor ecologie en strategisch belang verleend.

1.3. Na beroep tegen die beslissing, wordt op 26 februari 1998 een extra steun toegekend van 5 % ingevolge strategisch belang van het materieel dat als innovatief kan worden beschouwd. De rentetoelage blijft vastgesteld op 471 000 BEF en de kapitaalpremie wordt aldus verhoogd tot 800 000 BEF. Extra steun voor bijkomende tewerkstelling wordt niet toegekend omdat, volgens de verwerende partij, er geen bijkomende tewerkstelling bewezen wordt, maar er enkel een "opportunistische overplaatsing van arbeidskrachten heeft plaatsgevonden (VLG, 5.4.3)".

1.4.1. Bij brief van 24 oktober 1998 vraagt de verzoekende partij aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap om uitbetaling van de toegekende kapitaalpremie en maakt zij bezwaar tegen de niet-toekenning van een bijkomende premie voor meertewerkstelling.

In een brief van 18 december 1998 aan de Vlaamse minister van Economie dringt de verzoekende partij aan op de onmiddellijke uitbetaling van de kapitaalpremie en maakt zij bezwaar tegen de niet-toekenning van steun voor know-how en technologie, ecologie, het strategisch belang en de meertewerkstelling.

1.4.2. Aan de verzoekende partij worden door het bestuur bijkomende inlichtingen gevraagd en een nieuw onderzoek wordt ingesteld.

1.5. Bij brief van 5 juli 1999 wordt namens de Vlaamse minister van Economie aan het Beroepskrediet meegedeeld dat na nieuw onderzoek, de beslissing van 29 juli 1997 zoals gewijzigd op 26 februari 1998, vanaf het begin als volgt herzien wordt : de rentetoelage wordt vastgesteld op 989 000 BEF en de kapitaal-premie op 282 000 BEF. Gemeld wordt dat de procedure tot uitbetaling van de kapitaalpremie ingesteld werd en dat het saldo van de rentetoelage onmiddellijk aangevraagd kan worden .

Op 27 oktober 1999 wordt namens de Vlaamse minister van Economie het volgende meegedeeld aan de verzoekende partij :

"In antwoord op uw brief van 12. 12.1998 en verwijzend naar ons onderhoud van 05.10.1999 betreffende bovenvermeld dossier deel ik u het volgende mee.
1.- De kapitaalpremie ad 800.000 Bef werd ondertussen reeds uitbetaald.
2. - Know-how en technologie :

Het is niet omdat onderzoek & ontwikkeling niet bij de uitgesloten investeringen vermeld staan, dat zij per definitie aanvaardbaar zijn. Enkel de immateriële investeringen expliciet vermeld in punt VL 5, 3.1.5 komen in aanmerking voor subsidiëring.

De aankoop van een octrooi kan in aanmerking komen voor subsidie. De uitleg die u geeft over octrooieerbare uitvindingen doen hier niets ter zake. De ontwikkeling van een octrooieerbare uitvinding is niet subsidiabel. De uitgaven terzake hebben duidelijk betrekking op onderzoek & ontwikkeling en komen niet in aanmerking voor steun.

3. - Ecologie :

De investering op zich is niet ecologisch gericht. Zij wordt aangewend om een milieuvriendelijk product te maken (asbestvrije remmen). Er dient duidelijk een onderscheid gemaakt te worden tussen milieuvriendelijke investeringen en het vervaardigen van een milieuvriendelijk product.

Er is geen afdoend bewijs geleverd dat de investeringen zelf een significant kwantitatieve ecologische impact hebben op het milieu (het betreft enkel de aankoop van persen en de oprichting van een gebouw).

4. - Strategisch belang :

Het strategisch belang wegens innovatief karakter kan enkel toegepast worden op de investeringen specifiek met innovatief karakter.

Voor de uitoefening van elke activiteit zijn gebouwen nodig. Vermits gebouwen geen meerwaarde geven aan het innovatief karakter van een bepaald productieprocédé kan hiervoor nooit steun wegens strategisch belang gegeven worden.

5. - Bijkomende tewerkstelling :

Het betreft hier geen opportunistische overplaatsing van personen. Uit berekening van de tewerkstellingsaangroei werd een toename vastgesteld van 2 personen. Evenwel heeft één van die personen meegeholpen voor de oprichting van het gebouw. Na voltooiing van het gebouw en vooraleer met de eigenlijke productie van de asbestvrije remvoeringen werd gestart, heeft de persoon (Beni DECONINCK) het bedrijf verlaten. Vermits deze werknemer niet ingeschakeld werd voor de eigenlijke activiteit van NV SATC kan enkel rekening gehouden worden met een bewezen bijkomende tewerkstelling van één persoon.

De definitieve beslissing inzake bewezen bijkomende tewerkstelling van één persoon zal u eerstdaags betekend worden.

Bij deze beschouw ik de polemiek rond immateriële investeringen, investeringen van ecologisch en strategisch belang en bijkomende tewerkstelling als afgesloten".

1.6.1. In een brief van 1 december 1999 aan het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap maakt de verzoekende partij bezwaar tegen de uitsluiting van een tweede bijkomende werknemer voor de betoelaging.

1.6.2. Bij brief van 7 december 1999 wordt namens de Vlaamse minister van Economie een afschrift van de "definitieve beslissing" inzake expansiesteun ingevolge bijkomende tewerkstelling, naar de verzoekende partij gestuurd. In de brief van dezelfde datum wordt aan het Beroepskrediet gemeld dat rekening gehouden wordt met een "bewezen bijkomende tewerkstelling van 1 persoon" en dat bijgevolg de aanvullende rentetoelage voor bijkomende tewerkstelling vastgesteld wordt op 622 000 BEF en de aanvullende kapitaalpremie op 178 000 BEF.

1.6.3. In een brief van 14 december 1999 aan de Vlaamse minister van Economie herhaalt de verzoekende partij haar bezwaar vermeld in de bovenvermelde brief van 1 december 1999 en vraagt zij een onderhoud aan.

1.7. In een brief van 14 februari 2000 deelt de Vlaamse minister van Economie het volgende mee aan de verzoekende partij :

> "Bij beslissing van 29 juli 1997, gewijzigd dd 26 februari 1998 en gewijzigd dd 5 juli 1999 werd aan uw onderneming een rentetoelage van 989.000 Bef toegekend en een kapitaalpremie van 282.000 Bef.
>
> Deze steun werd reeds volledig uitbetaald.
>
> Bij beslissing van 7 december 1999 werd een bijkomende rentetoelage van 622.000 Bef en een bijkomende kapitaalpremie van 178.000 Bef toegekend voor de bijkomende tewerkstelling van 1 persoon. De bijkomende rentetoelage werd uitbetaald op 21 december 1999 en de bijkomende kapitaalpremie op 9 december 1999.
>
> Op uw vraag vond op 5 oktober 1999 een gesprek plaats op de administratie Economie.
>
> Met haar brief van 27 oktober 1999 heeft de administratie een duidelijk standpunt ingenomen omtrent de know-how en technologie, de ecologie-investeringen, strategisch belang en de bijkomende tewerkstelling.
>
> De laatste besprekingen met uw onderneming werden geconfirmeerd en tevens werd gesteld dat de polemiek rond het dossier werd afgesloten.
>
> Vermits een duidelijk standpunt werd ingenomen deel ik u mee dat bovenvermelde beslissingen behouden blijven
>
> Door mijn administratie werden reeds voldoende besprekingen gehouden rond het dossier en een nieuw onderhoud lijkt mij niet opportuun".

1.8. In een brief van 30 maart 2000 aan de Vlaamse minister van Economie schrijft de verzoekende partij teleurgesteld te zijn omdat haar argumenten niet in overweging werden genomen en "aangezien uw antwoord duidelijk geen inhoudelijke behandeling in beroep van een beslissing van de administratie is". Zij

verwijst voorts naar vroegere correspondentie en herhaalt enkele argumenten in verband met bijkomende tewerkstelling en steun voor technologie.

In dezelfde brief wijst de verzoekende partij er tenslotte op dat haar bedrijf zich voor de eerste keer gevestigd heeft op een industriezone en dus recht heeft op "een 5 % strategische steun voor de investering in gebouwen".

1.9. In een nota van 12 mei 2000 aan de Vlaamse minister van Economie stelt de administratie dat reeds met een brief van 14 februari 2000 aan de verzoekster gemeld werd dat "de polemiek rond de aanvraag om expansiesteun werd afgesloten". Opgemerkt wordt dat geen extra steun voor eerste vestiging op een industriezone kan worden toegekend omdat dit niet werd aangekruist op het aanvraagformulier en dit punt niet werd aangehaald tijdens de onderhandelingen en omdat de termijn waarin extra steun kan worden aangevraagd, ruimschoots overschreden is.

Bij brief van 25 mei 2000 deelt de Vlaamse minister van Economie het volgende mee aan de verzoekende partij :

> "Wet van 4 augustus 1978 - VL 5
> (...)
> In antwoord op uw brief van 30 maart 2000 kan ik u meedelen dat ik reeds een standpunt heb ingenomen omtrent de door u aangehaalde punten.
> Hierbij verwijs ik naar mijn brief van 14 februari 2000. In deze brief werd reeds gesteld dat de polemiek rond het dossier werd afgesloten. Ik zie geen nieuwe argumenten om het toen ingenomen standpunt te herzien.
> Wat betreft de extra steun voor 'Eerste vestiging op een industriezone' kan ik u meedelen dat de termijn om deze steun aan te vragen ruimschoots werd overschreden. In het aanvraagformulier werd dit speciale criteria niet aangekruist en tijdens verschillende onderhandelingen werd dit punt niet aangehaald. Op uw verzoek om deze steun toe te kennen kan aldus niet worden ingegaan".

1.10. Bij aangetekende brief van 28 juli 2000 wordt namens de verzoekende partij de nietigverklaring gevorderd van de beslissing van de Vlaamse minister van Economie van 25 mei 2000 "betreffende de subsidieaanvraag in het kader van de wet van 4 augustus 1978".

2. Overwegende dat de verzoekende partij de vernietiging vordert van de beslissing van 25 mei 2000 van de Vlaamse minister van Economie “betreffende de subsidieaanvraag in het kader van de wet van 4 augustus 1978"; dat

de auditeur-verslaggever uit de feitelijke gegevens van het dossier en uit de uiteenzetting van het enig middel afgeleid heeft dat het materieel voorwerp van het beroep betrekking heeft op het in de brief van 25 mei 2000 neergelegde besluit van de minister waarbij de aanvraag van de verzoekende partij om een extra-expansiesteun te verlenen voor haar “eerste vestiging op een industriezone” wordt afgewezen; dat de verzoekende partij in haar laatste memorie die vaststelling niet betwist heeft;

3.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord betoogt dat het beroep niet ontvankelijk is, aangezien de in de brief van 25 mei 2000 vervatte beslissing een zuiver bevestigend karakter heeft doordat daar, zonder nader onderzoek, het willig beroep verworpen wordt dat de verzoekende partij had ingesteld tegen de beslissing van 14 februari 2000; dat naar haar oordeel de omstandigheid dat de minister in de brief verwijst naar steun voor een eerste vestiging in een industriezone niet betekent dat er een nieuwe beslissing aan de orde wordt gesteld, aangezien geen nieuw onderzoek van het dossier is gebeurd;

3.2. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord stelt dat er in de vorige briefwisseling geen sprake was van subsidies voor een “eerste vestiging op een industriezone” en dat de brief van 25 mei 2000 een nieuw motief op dat vlak bevat; dat zij daaraan toevoegt dat de sub 1.6.2. vermelde brief van 7 december 1999 geen mededeling bevat van de beroepsmiddelen waarover zij beschikte en dat zij in verwarring is gebracht doordat de verwerende partij in haar kennisgevingen gewag maakt van verschillende beroepsmogelijkheden;

3.3. Overwegende dat uit de feitelijke gegevens van de zaak blijkt dat de verwerende partij niet eerder dan met haar brief van 25 mei 2000 aan de verzoekende partij een antwoord heeft gegeven op de vraag om subsidies te verkrijgen voor een eerste vestiging op een industriezone, zoals zij die problematiek formeel ter sprake had gebracht in haar brief van 30 maart 2000; dat het bestreden besluit dan ook niet de bevestiging kan zijn van een eerder genomen beslissing; dat bovendien de brief van 25 mei 2000 voor het eerst een reden bevat waarom die aanvraag wordt geweigerd; dat de exceptie verworpen wordt;

4.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel aanvoert dat de bestreden beslissing ten onrechte steunt op het motief dat “de termijn om deze steun aan te vragen ruimschoots werd overschreden”; dat zij betoogt dat de wet van 4 augustus 1978 geen termijn bepaalt waarbinnen een subsidieaanvraag ingediend moet worden, dat dergelijke termijn wel voorgeschreven is door punt 2.2.1. van de richtlijn VL 5 maar dat die richtlijn geen deugdelijke grondslag kan vormen voor het bestreden besluit aangezien zij het karakter heeft van een verordenende omzendbrief terwijl hij niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt is en ook niet aan het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State onderworpen is;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord vooreerst betwist dat de verzoekende partij belang zou hebben bij het middel; dat naar haar oordeel de verzoekende partij geen voordeel kan halen uit een vernietiging op grond van de vaststelling dat de richtlijn VL 5 onwettig zou zijn, aangezien de wet van 4 augustus 1978 dan zonder uitvoering blijft en de minister dus geen expansiesteun meer zal kunnen verlenen, hetgeen trouwens tot chaos zal leiden; dat zij daaraan toevoegt dat de mogelijkheid om bij de burgerlijke rechter schadevergoeding te vorderen slechts een onrechtstreeks belang is;

Overwegende dat de verwerende partij het middel ten gronde als volgt beantwoordt: het bestreden besluit maakt, in zijn motieven, geen gewag van de richtlijn VL 5 en dus mist het middel feitelijke grondslag; de wet van 4 augustus 1978 laat niet toe dat retroactief expansiesteun wordt gevraagd voor reeds uitgevoerde investeringen die het voorwerp hebben uitgemaakt van een steunmaatregel; ondergeschikt dient opgemerkt dat de richtlijnen VL 7 bepalen dat de steun aangevraagd moet worden binnen de 12 maanden na het aanvatten van de investering en dat die richtlijnen wel degelijk in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt zijn;

4.3. Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van wederantwoord stelt dat, in geval van vernietiging, de verwerende partij een nieuwe beslissing zal moeten nemen zonder rekening te houden met de procedurevoorschriften van de richtlijnen VL 5, dat een buiten toepassingverklaring van die

richtlijn geen chaos zal veroorzaken omdat zij slechts inter partes geldt en dat trouwens, voor nieuwe aanvragen, de richtlijn VL 7 is ingevoerd;

4.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie herhaalt dat het bestreden besluit zijn enige grondslag vindt in de vaststelling dat de aanvraag niet ingediend is binnen de termijn bepaald in de richtlijn VL 5 terwijl die richtlijn overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing gehouden moet worden; dat zij daar, ingaande op de stelling van de auditeur-verslaggever, aan toevoegt enerzijds dat de eveneens in de brief van 15 mei 2000 vermelde reden dat de betreffende rubriek van de subsidies voor eerste vestiging in een industriezone niet was aangekruist op de subsidieaanvraag en dat de problematiek ook niet ter sprake is gebracht tijdens de verschillende besprekingen die de partijen hebben gevoerd niets anders is dan een verduidelijking van het hoofdmotief dat zij de termijn voor het indienen van de aanvraag niet nageleefd heeft en anderzijds dat haar helemaal geen onzorgvuldig handelen kan verweten worden, aangezien zij nauwkeurig de vermeldingen van het aanvraagformulier heeft gevolgd en dat formulier haar deed vermoeden dat zij voor de rubriek 10.1 (getiteld: “strategisch belang van de investering”), die opgesplitst was in twee subposten, slechts éénmaal 5% steun kon ontvangen zodat zij bij het aanstippen een keuze moest maken onder de twee subposten of, zoals zij gedaan heeft, wachten totdat de aanvraag gesteund op de andere subpost geweigerd was; dat zij besluit dat uit niets blijkt dat zij ooit - heeft verzaakt aan de mogelijkheid om subsidies te verkrijgen voor het strategisch belang van de investering;

4.5. Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie bevestigt dat de bestreden beslissing niet één, maar meerdere motieven bevat die trouwens in geen enkel opzicht verwijzen naar de richtlijn VL 5, dat zij altijd uitgebreid heeft geantwoord op de bemerkingen van de verzoekende partij en dat de verzoekende partij onzorgvuldig heeft gehandeld door eerst steun te vragen voor een bepaalde realisatie en, wanneer die aanvraag faalt, andere realisaties onder de aandacht van het bestuur te brengen;

4.6.1. Overwegende dat de vernietiging van het bestreden besluit, omdat het steunt op de richtlijn VL 5 die overeenkomstig artikel 159 van de Grondwet buiten toepassing zou moeten gehouden worden, niet betekent dat de verzoekende

partij geen subsidies meer kan krijgen; dat immers die tegemoetkomingen ingesteld zijn door de wet van 4 augustus 1978, dat de verwerende partij ertoe gehouden is de uitvoering van die wet behoorlijk te regelen, hetgeen kan inhouden dat zij de reglementering moet aanpassen om aan de verzoekende partij rechtsherstel te kunnen geven;

4.6.2. Overwegende dat de verwerende partij niet betwist dat de “richtlijnen VL 5" met betrekking tot de toepassing in het Vlaamse Gewest van de expansiewetgeving ingesteld door de wet van 4 augustus 1978 en waarin bepalingen zijn opgenomen voor de nadere uitvoering van de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering en van het koninklijk besluit van 10 oktober 1978 tot uitvoering van de artikelen 1,2,5,7,10 en 12 van de wet van 4 augustus 1978, niet in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt zijn of aan het advies van de afdeling Wetgeving zijn voorgelegd; dat de verordenende bepalingen van die richtlijn, zoals te dezen de bepaling dat het indienen van een subsidieaanvraag aan een bepaalde termijn gebonden is (punt 2.2.1.: de aanvraag moet op het departement ingediend zijn uiterlijk op de laatste dag van de twaalfde maand volgend op de maand waarin de reële investeringen zijn aangevat), dan ook niet aan de bestuurde tegengesteld kunnen worden;

4.6.3. Overwegende evenwel dat de niet-tegenstelbaarheid van de richtlijnen VL 5 slechts de onwettigheid van het hier bestreden besluit tot gevolg moet hebben wanneer die beslissing daarin haar enige en rechtstreekse grondslag vindt;

Overwegende dat de brief van 25 mei 2000 in de rubriek “betreft” wel vermeldt: “wet van 4 augustus 1978 - VL 5" maar dat zulks niet betekent dat de beslissing die daarop volgt de richtlijn VL 5 als een dwingend na te leven bepaling bij de zaak betrekt; dat die richtlijnen in het corpus van de brief niet meer ter sprake worden gebracht, maar dat het bestreden weigeringsmotief er in de volgende bewoordingen is waargegeven:

> “Wat betreft de extra steun voor ‘Eerste vestiging op een industriezone’ kan ik u mededelen dat de termijn om deze steun aan te vragen ruimschoots werd overschreden. In het aanvraagformulier werd dit speciale criteria niet aangekruist en tijdens verschillende onderhandelingen werd dit punt niet aange-

haald. Op uw verzoek om deze steun toe te kennen kan aldus niet worden ingegaan".

Overwegende dat, zelfs indien de verwijzing naar het overschrijden van de termijn kan geacht worden een impliciete verwijzing te vormen naar de richtlijn, nog altijd de vaststelling blijft dat aan de verzoekende partij ook verweten wordt de desbetreffende rubriek op het aanvraagformulier niet te hebben aangekruist en er ook niet over gesproken te hebben "tijdens verschillende onderhandelingen"; dat die motieven niet met elkaar verweven zijn aangezien het eerste motief betrekking heeft op de niet-naleving van de door de richtlijn voorgeschreven termijn waarbinnen de aanvraag moest ingediend worden terwijl de twee laatste motieven de aanvraag zelf betreffen in die zin dat de verzoekende partij geen behoorlijke aanvraag voor de rubriek 10.1.1. heeft gedaan zodat de aanvraag van 30 maart 2000 verworpen wordt;

4.6.4. Overwegende dat de verzoekende partij in haar oorspronkelijke aanvraag om subsidies, die op het ministerie ingekomen is op 30 juni 1995, gevraagd heeft (vak 3) om de toekenning van een rentetoelage, een kapitaalpremie en de vrijstelling van de onroerende voorheffing voor een investeringsprogramma omschreven in vak 4 (oprichten fabrieksgebouwen, aankoop technologie en materieel), uit te voeren tussen juni 1995 en begin 1996; dat zij in het vak 10 van haar aanvraag ("Bijzondere criteria die in aanmerking komen voor een verhoging van de basissteun") bij de rubriek 10.1. met als opschrift: "Strategisch belang van de investering" de post 10.1.1.- "Onderneming die zich een eerste maal op een KMO- of industriezone vestigt" open heeft gelaten en enkel de rubriek 10.1.2. - "Realisatie van technologisch hoogstaande producten en/of procedes en/of nieuwe productieprocedes (in het Vlaamse Gewest weinig geproduceerd en/of toegepast)" aangekruist heeft; dat zij verderop in haar aanvraag de rubriek 10.3 - "Ecologie" wel volledig -dus doelende op de twee daarin begrepen posten- in haar aanvraag begrepen heeft;

Overwegende dat, in de daaropvolgende jaren, de verzoekende partij en de administratie meerdere contacten hebben gehad -zowel schriftelijk als persoonlijke ontmoetingen- om de diverse door de verzoekende partij aangestipte subsidiëringsposten te bespreken; dat er gedurende die veelvuldige contacten nooit

gesproken is over de mogelijkheid om ook de post 10.1.1. in de subsidiëring op te nemen, maar enkel over de vraag of de investering het innovatief karakter had waarop post 10.1.2. betrekking had; dat de omstandigheid dat de beide posten opgenomen zijn in rubriek 10.1. van de aanvraag waarin "het strategisch belang van de investering" centraal staat, niet betekent dat een subsidieaanvraag voor één post automatisch kan of moet begrepen worden als ook betrekking hebbend op de andere; dat de beide posten immers geheel andere aspecten van het "strategisch belang" betreffen;

Overwegende dat de directeur van de bevoegde administratieve dienst op 27 oktober 1999 aan de verzoekende partij onder meer medegedeeld heeft waarom de door haar aangestipte criteria "ecologie" en "strategisch belang wegens innovatief karakter" niet aanvaard konden worden; dat hij zijn brief besloten heeft met de vermelding: "Bij deze beschouw ik de polemiek rond immateriële investeringen, investeringen van ecologisch en strategisch belang en bijkomende tewerkstelling als afgesloten"; dat de verzoekende partij op 14 december 1999 tegen die beslissing wel beroep heeft ingediend bij de Vlaamse minister van Economie, maar dat zij zich daarbij in wezen alleen beklaagde over het uitblijven van een definitieve beslissing over de argumenten die zij aan de administratie met betrekking tot de vermelde criteria had voorgelegd; dat de minister van Economie dat beroep op 14 februari 2000 beantwoord heeft met een verwijzing naar het medegedeelde "duidelijk standpunt van de administratie" en naar het feit dat er "reeds voldoende besprekingen gehouden (werden) rond het dossier";

Overwegende dat de verzoekende partij zich vervolgens in haar brief van 30 maart 2000 aan de minister beklaagd heeft over het afsluiten van het dossier en hem gevraagd heeft de zaak toch nog, opnieuw, te bekijken; dat zij in die brief, benevens nieuwe kritiek op de standpunten van de administratie, het volgende nieuw argument inroept:

> "Verder wijzen wij erop dat ons bedrijf zich voor de eerste keer gevestigd heeft op een industriezone en dus degelijk recht heeft op deze 5% strategische steun voor de investering in gebouwen";

4.6.5.1. Overwegende dat van iemand die een tegemoetkoming van de overheid verlangt, verwacht mag worden dat hij in zijn aanvraag duidelijk aangeeft op welke voordelen hij aanspraak maakt; dat, zelfs indien de reglementering geen dwingende bepalingen bevat betreffende de inhoud van de aanvraag of betreffende de termijn waarbinnen de aanvraag moet gebeuren, toch aangenomen moet worden dat de betrokkene niet talmt met het specifiëren van zijn aanvraag; dat, immers, zulk een duidelijke en spoedige aflijning van het gevraagde het tegengewicht vormt voor de op het bestuur rustende verplichting om elke bij haar ingediende aanvraag zorgvuldig te onderzoeken en met bekwame spoed tot een eindbesluit te komen;

4.6.5.2. Overwegende dat, in dit geval, de oorspronkelijke aanvraag van de verzoekende partij bij het bestuur Economie en Werkgelegenheid van de verwerende partij ingediend is op 30 juni 1995; dat in die aanvraag de post 10.1.1. met betrekking tot de eerste vestiging op een KMO- of industriezone -een subsidiëringsgrond die eigenlijk geen enkele beredenering vergt- formeel terzijde is gelaten; dat de uitleg die de verzoekende partij in haar laatste memorie voor haar blijvend stilzwijgen aanvoert -met name dat de subsidiëring voor de gehele rubriek 10.1. toch beperkt is tot 5% globaal- niet overtuigt, aangezien uit niets blijkt dat de verwerende partij haar verplicht of aangezet zou hebben om, op haar aanvraag, slechts één van de posten van rubriek 10.1. aan te kruisen en aangezien er precies breedvoerige discussies zijn gevoerd over het innovatief karakter van haar investeringen, hetgeen zij mogelijk had kunnen vermijden door de rubriek “eerste vestiging” in de discussie met het bestuur te betrekken; dat de verzoekende partij zich voor het eerst op die subsidiëringsmogelijkheid heeft beroepen in haar brief van 30 maart 2000 aan de Vlaamse minister van Economie; dat die laattijdige aanmelding omgekeerd evenredig is met de gedrevenheid waarmee, blijkens de gegevens van het administratief dossier, de verzoekende partij de overige aspecten van haar aanvraag, gedurende bijna vijf jaar, bij de administratie en de minister behartigd heeft;

Overwegende dat, al die omstandigheden in acht genomen, de verwerende partij in redelijkheid heeft kunnen vaststellen dat de oorspronkelijke aanvraag geen gewag maakte van de subsidie voor eerste vestiging op een industriezone en dat de verzoekende partij die problematiek nadien ook niet ter sprake heeft gebracht; dat zij op grond daarvan terecht heeft besloten dat de op

30 maart 2000 ingediende aanvraag verworpen moest worden; dat het middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen december 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **J. DE BRABANDERE.**